

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ்

<https://ngmtamil.in/>

Article Type: Original Research Article

Fauna in the Context of Tamil Classical and Bhakti Literature Sites: A Comprehensive Ecological and Cultural Study

Dr. A. Atheeswari *

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

* Correspondence: Email: sumasumathi930@gmail.com

Received: 01-02-2026; Revised: 24-02-2026; Accepted: 27-02-2026; Published: 01-03-2026

Abstract: The Tamil literary tradition spans a continuous history of over two thousand years. Throughout this history, nature does not exist merely as a backdrop but thrives as a living force intertwined with human life and emotions. This article extensively examines the descriptions of living organisms in Sangam literature and medieval Bhakti literature, particularly the Devaram hymns, through the lenses of Ecocriticism and Biodiversity Conservation. The study explains how the Sangam-era 'Thinai' theory aligns with modern biomes, and how animal behaviors were transformed into human ethics. Furthermore, it provides a detailed analysis of the precision with which the Devaram Trinity categorized organisms while singing of the natural beauty of sacred sites. It also explores how mythological legends involving animals—such as the elephant and spider at Thiruvanaikaval—have influenced architecture and spiritual culture. Finally, this research reveals how biological data found in Sangam poems serves as foundational data for modern wildlife conservation studies.

Keywords: Sangam Literature, Bhakti Literature, Ecocriticism, Thinai Theory, Devaram Mudhaligal (The Trinity), Biodiversity Conservation, Thiruvanaikaval, Animal Symbolism.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தமிழ்ச் செவ்வியல் மற்றும் பக்தி இலக்கியத் தலங்களின் பின்னணியில் உயிரினங்கள்: ஒரு விரிவான சூழலியல் மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வு

*முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை.,
மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய மரபானது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான தொடர்ச்சியான வரலாற்றைக் கொண்டது. இவ்வரலாற்றில் இயற்கை என்பது வெறும் பின்னணியாக அமையாமல், மனித வாழ்வோடும் உணர்வுகளோடும் பின்னிப்பிணைந்த ஒரு உயிருள்ள சக்தியாகத் திகழ்கிறது. இக்கட்டுரையானது, சங்க இலக்கியம் மற்றும் இடைக்காலப் பக்தி இலக்கியங்கள், குறிப்பாகத் தேவாரப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள உயிரினங்களின் வருணனைகளைச் சூழலியல் திறனாய்வு (Ecocriticism) மற்றும் பல்லுயிர் பாதுகாப்பு (Biodiversity Conservation) நோக்கில் விரிவாக ஆராய்கிறது. சங்க காலத்தின் 'திணை' கோட்பாடு எவ்வாறு நவீனச் சூழலியல் மண்டலங்களுக்கு (Biomes) இணையாக அமைகிறது என்பதையும், விலங்குகளின் நடத்தைகள் எவ்வாறு மானுட அறங்களாக (Ethics) மாற்றப்பட்டுள்ளன என்பதையும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. மேலும், தேவார மூவர் திருத்தலங்களின் இயற்கை எழிலைப் பாடும்போது உயிரினங்களை வகைப்படுத்தியுள்ள நுட்பமும், திருவானைக்காவல் போன்ற தலங்களில் யானை மற்றும் சிலந்தி தொடர்பான புராணக் கதைகள் எவ்வாறு கட்டடக்கலை மற்றும் ஆன்மீகப் பண்பாட்டில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதும் இங்கு விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காணப்படும் உயிரியல் தரவுகள் நவீன வனவுயிரிப் பாதுகாப்பு ஆய்வுகளுக்கு எவ்வாறு அடிப்படைத் தரவுகளாக அமைகின்றன என்பதையும் இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், சூழலியல் திறனாய்வு, திணைக் கோட்பாடு, தேவார முதலிகள், பல்லுயிர் பாதுகாப்பு, திருவானைக்காவல், விலங்குச் சின்னங்கள்.

1. முன்னுரை

மானுட வாழ்வியலில் இயற்கையுடனான உறவு என்பது ஆதியிலிருந்தே பிரிக்க முடியாத ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில், இயற்கையைப் பாடுபொருளாகக் கொள்ளாத பாடல்களே இல்லை எனுமளவிற்குத் தாவரங்களும் விலங்குகளும் முதன்மை பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள் இயற்கையை அதன் தூய வடிவில், எவ்வித புனைவுகளுமின்றி எதார்த்தமான முறையில் காட்சிப்படுத்துகின்றன. அங்கு நிலவும் ஐந்திணைப் பாகுபாடு என்பது ஒரு முழுமையான சூழலியல் கட்டமைப்பாகும். பிற்காலத்தின் தோன்றிய பக்தி இலக்கியங்கள், இயற்கையை இறைவனின் திருவுருவமாகப் போற்றியதோடு, ஒவ்வொரு திருத்தலத்தின் தனிச்சிறப்பையும் அங்கிருக்கும் செடி, கொடி மற்றும் உயிரினங்களின் வாயிலாகப் பதிவு செய்தன.

இன்றைய நவீன உலகில் புவி வெப்பமடைதல், காடழிப்பு மற்றும் பருவநிலை மாற்றம் போன்ற பெரும் அச்சுறுத்தல்கள் நிலவும் சூழலில், நமது பண்டைய இலக்கியங்கள் முன்வைக்கும் சூழலியல் அறம் (Ecological Ethics) மிக முக்கியமான தீர்வாக அமைகிறது. இலக்கியம் என்பது வெறும் கற்பனை உலகம் மட்டுமல்ல, அது ஒரு சமூகத்தின் சூழலியல் புரிதலையும் (Environmental Awareness), அச் சமூகம் தனக்கு அருகிலுள்ள உயிரினங்களை எவ்வாறு மதித்தது என்பதையும் காட்டும் கண்ணாடியாகும். இக்கட்டுரையானது, முனைவர் அ. அதீசுவரி அவர்களின் ஆய்வினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பல்வேறு ஆய்வுத் தரவுகளின் துணையோடு தமிழர்களின் உயிரினப் பார்வையை விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

2. சூழலியல் திறனாய்வு மற்றும் திணைக் கோட்பாடு

சூழலியல் திறனாய்வு என்பது இலக்கியத்திற்கும் இயற்பியல் சூழலுக்கும் இடையிலான உறவை ஆராயும் ஒரு பன்முகத் துறை (Interdisciplinary Field) ஆகும். இது 1990-களின் மத்தியில் மேற்கத்திய நாடுகளில் ஒரு முக்கியமான விமர்சனக் கோட்பாடாக உருவெடுத்தது. இருப்பினும், தமிழ்ச் சூழலில் இத்தகைய சிந்தனைகள் தொல்காப்பியம் மற்றும் சங்க இலக்கியங்களிலேயே வேரூன்றி இருந்தன என்பதை ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

2.1 திணை என்பது ஒரு சூழலியல் மண்டலம் (Biome)

தொல்காப்பியர் வகுத்த நிலப்பாகுபாடு என்பது வெறும் நிலப்பரப்பு மட்டுமல்ல; அது அந்தந்த நிலத்திற்குரிய தாவரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள், மக்கள் மற்றும் அவர்களின் தொழில்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு முழுமையான சுற்றுச்சூழல் மண்டலமாகும். நவீன அறிவியலில் 'பயோம்' (Biome) என்று அழைக்கப்படும் கருத்தாக்கத்திற்கு மிக நெருக்கமானது இந்தத் திணைக்கோட்பாடு.

1. குறிஞ்சி: மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் (யானை, வரையாடு, புலி).
2. முல்லை: காடும் காடு சார்ந்த இடமும் (மான், முயல்).
3. மருதம்: வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் (எருமை, நண்டு, மீன்கள்).
4. நெய்தல்: கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் (சுறா, ஆமை, கடல் பறவைகள்).
5. பாலை: மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும் (மெலிந்த யானை, புறா).

இந்த வகைப்பாட்டின் மூலம், மனிதன் இயற்கையின் ஒரு அங்கமாகவே கருதப்பட்டான். மனித உணர்வுகள் அந்தந்த நிலத்தின் பின்னணியிலேயே வெளிப்படுத்தப்பட்டன. உதாரணமாக, தலைவியின் பிரிவாற்றாமையை விளக்கக் கடற்கரை ஓரத்துப் பறவைகளின் ஓசை உவமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

2.2 மானுட மையவாதத்திலிருந்து உயிர் மையவாதத்திற்கு

மேற்கத்தியச் சூழலியல் ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் 'மானுட மையவாதத்தை' (Anthropocentrism) விமர்சிக்கின்றன. அதாவது, உலகம் மனிதனுக்காக மட்டுமே படைக்கப்பட்டது என்ற எண்ணத்தை அவை எதிர்க்கின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் 'உயிர் மையவாதத்தை' (Biocentrism) முன்வைக்கின்றன. அங்கு

விலங்குகளும் பறவைகளும் மனிதர்களைப் போலவே உணர்ச்சிகளுடனும், அறப்பண்புகளுடனும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

3. சங்க இலக்கியத்தில் உயிரினங்களும் மானுட அறங்களும்

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் உயிரினங்களின் நடத்தைகளை வெறும் வருணனைகளாக மட்டும் பார்க்காமல், அவற்றிலிருந்து மனிதன் கற்க வேண்டிய வாழ்வியல் பாடங்களாகப் பதிவு செய்கின்றன.

3.1 யானையின் துணையும் இல்லற அறமும்

யானை சங்க இலக்கியங்களில் ஒரு மிகச்சிறந்த உவமைக் கருவியாகத் திகழ்கிறது. குறிப்பாக, குறுந்தொகையில் வரும் ஒரு பாடல் யானையின் பேரன்பை விளக்குகிறது:

"பிடிபசி களைகிய பெருங்கை வேழம் மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்" (குறுந்தொகை: 37)

இப்பாடலில், பெண்யானையின் (பிடி) பசியைப் போக்குவதற்காகப் பெரிய கையையுடைய (தும்பிக்கை) ஆண்யானை (வேழம்), 'யா' மரத்தின் மெல்லிய கிளைகளின் பட்டையை உரித்து, அதன் உட்புறத்திலுள்ள நீரைத் தன் துணையைப் பருகச் செய்யும் காட்சி விவரிக்கப்படுகிறது. தன் பசியைப் போக்கிக் கொள்ள நினையாமல், தன் துணையின் தேவையை முன்னிறுத்தும் இந்த யானையின் செயல், தலைவன் தன் தலைவியிடம் கொண்டிருக்கும் ஆழமான அன்பிற்குச் சான்றாகக் காட்டப்படுகிறது. இது விலங்குகளில் காணப்படும் 'பகிர்தல்' மற்றும் 'துணை மீதான அக்கறை' போன்ற உயர் பண்புகளை மனித சமூகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

3.2 ஊர்க்குருவியின் இல்லறப் பொறுப்பு

மருத நிலத்துப் பாடல்களில் ஊர்க்குருவிகள் இல்லற வாழ்வின் குறியீடுகளாக வருகின்றன.

"உள்ளூர்க் குரீஇத் துள்ளு நடைச்சேவல் சூல்முதிர் பேடைக்கு ஈனில் இழைஇயர் தேம்பொதிக் கொண்ட தீம்கழை கரும்பின் நாறா வெண்பூக் கொழுதும் யாணர் ஊரன் பாணன் வாயே" (குறுந்தொகை: 85)

சூலுற்ற (கர்ப்பமான) தன் பெண் குருவி சுகமாகப் பிரசவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, ஆண் குருவி மென்மையான கரும்புப் பூக்களைச் சேகரித்துக் கூடு கட்டும் முயற்சி இங்கு விவரிக்கப்படுகிறது. இது ஒரு கணவன் தன் மனைவியின் கர்ப்ப காலத்திலும், பிரசவ காலத்திலும் அவளுக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டிய அறத்தை வலியுறுத்துகிறது.

3.3 அன்றில் பறவையின் இணைபிரியாத் தன்மை

அன்றில் பறவை (Ibis/Black Ibis) சங்க இலக்கியங்களில் தலைவன் தலைவியரின் பிரிக்க முடியாத காதலுக்கு அடையாளமாகக் கூறப்படுகிறது. இப்பறவையின் அலகு அரிவாள் போன்று வளைந்திருப்பதால் இதனை 'கொடுவாய் அன்றில்' என்று புலவர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

இலக்கியக் குறிப்பு	பறவையின் பண்பு	சூழலியல் தகவல்
கொடுவாய் அன்றில்	வளைந்த அலகுடையது	அரிவாள் மூக்கன் இனம்
செந்தலை அன்றில்	தலைப்பகுதி சிவந்திருப்பது	'Black Ibis' வகையின் அடையாளம்
கையற நரலும்	வருத்தத்துடன் ஒலிக்கும்	துணைப் பிரிந்த நேரத்தில் எழுப்பும் ஒலி
பெண்ணைமேல் சேக்கும்	பனை மரத்தில் தங்குவது	பனை மரங்களை வாழிடமாகக் கொண்டது

அன்றில் பறவைகள் எப்போதும் ஜோடியாகவே இருக்கும்; ஒன்று பிரிந்தால் மற்றொன்று அழுது கொண்டே இருக்கும் அல்லது உயிர் விடும் என்ற நம்பிக்கை அன்றைய மக்களிடையே இருந்தது. இது உயிரினங்களுக்கிடையேயான உணர்வுப்பூர்வமான பிணைப்பைக் காட்டுகிறது.

4. நெய்தல் நிலச் சூழலியலும் கடல்சார் அறிவும்

நெய்தல் நிலம் என்பது நிலமும் நீரும் சந்திக்கும் ஒரு சிக்கலான சூழல் மண்டலமாகும். சங்கப் புலவர்கள் கடற்கரை வாழ் உயிரினங்கள் மற்றும் கடலியல் மாற்றங்கள் குறித்து ஆழமான அறிவைக் கொண்டிருந்தனர்.

4.1 கடல்வாழ் உயிரின பாதுகாப்பு அறம்

நெய்தல் நிலப் பாடல்களில் மீனவர்கள் (பரதவர்) கடலில் மீன் பிடிக்கும்போது கடைப்பிடித்த சில அறங்கள் இன்று நாம் பேசும் 'சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு' (Conservation Ethic) என்பதற்கு நிகரானவை. உதாரணமாக, மீனவர்கள் வலைவீசும் போது சினையுற்ற (கர்ப்பமான) மீன்கள் வலையில் பட்டால் அவற்றைத் திரும்பக் கடலிலேயே விட்டுவிடும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இது மீன்வளத்தைப் பெருக்குவதற்கான ஒரு அறிவியல் பூர்வமான அணுகுமுறையாகும்.

மேலும், கடற்கரை ஓரம் படர்ந்து கிடக்கும் அடம்புக் கொடிகள் மற்றும் பிற தாவரங்களில் ஆமைகளும் பறவைகளும் இட்டுள்ள முட்டைகளை மிதித்துவிடக் கூடாது என்பதில் நெய்தல் நில மக்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இருந்தனர். இது பிற உயிரினங்களின் இனப்பெருக்கச் சுழற்சியை மதிக்கும் உயரிய பண்பாகும்.

4.2 கடலியல் மாற்றங்கள் மற்றும் மீன் வகைகள்

சங்க இலக்கியங்கள் கடலில் நிகழும் 'கடல்கோள்' (சுனாமி) மற்றும் 'வடவை' (கடலுக்கு அடியிலுள்ள எரிமலை) போன்ற இயற்கை நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்துள்ளன.

மீன் / கடல் உயிரினம்	இலக்கியப் பதிவு	சூழலியல் சிறப்பு
சுறா (Shark)	உப்பங்கழி சுறா	நன்னீரும் உப்புநீரும் சேரும் கழிமுகப் பகுதியில் காணப்படுவது
சங்கு (Conch)	வலம்புரிச் சங்கு	ஆன்மீக மற்றும் பொருளாதார மதிப்புடையது
ஆமை (Turtle)	முட்டை இடும் ஆமை	கடற்கரை மணலில் முட்டையிடும் பழக்கம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது
சுறாக் கொம்பு	சுறாக் கொம்பு வழிபாடு	மீனவர்களின் வலிமையின் அடையாளமாக வழிபடப்பட்டது

இத்தகைய நுணுக்கமான பதிவுகள், சங்க காலத் தமிழர்கள் கடலை வெறும் உணவுத் தேவையாக மட்டும் பார்க்காமல், அதை ஒரு முழுமையான வாழ்வியல் தளமாக மதிக்கக் கற்றிருந்தனர் என்பதை உணர்த்துகின்றன.

5. சங்க இலக்கியத் தரவுகளும் வரையாடு பாதுகாப்பும்

சங்க இலக்கியங்கள் வெறும் கவிதைப் பேழைகள் மட்டுமல்ல, அவை பல்லுயிர் வளத்தின் (Biodiversity) நேரடி ஆவணங்களாகும். இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு 'வரையாடு' (Nilgiri Tahr) பற்றிய குறிப்புகள் ஆகும்.

வரையாடு என்பது இன்று தமிழ்நாட்டின் மாநில விலங்காக உள்ளது. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய சங்க இலக்கியங்களான நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை போன்றவற்றில் 'வருடை' அல்லது 'வரையாடு' பற்றிய விரிவான குறிப்புகள் உள்ளன. இப் பாடல்களில் வரையாடுகள் மிக உயரமான மலைப்பகுதிகளில் வசிப்பதும், அங்குள்ள அபூர்வமான மருத்துவத் தாவரங்களை உண்பதும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

சமீபத்தில் தமிழக அரசு மேற்கொண்ட 'வரையாடு பாதுகாப்புத் திட்டம்' (Project Nilgiri Tahr), சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடங்களை (உதாரணமாக: அகத்தியர்மலை, ஆனைமலை, பொதிகை மலை) அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றின் வரலாற்று ரீதியான வாழிடங்களைக் கண்டறிய உதவியது. இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள புவியியல் அடையாளங்கள் (Geographic Cues) நவீன வனவிலங்கு ஆய்வாளர்களுக்கு வரையாடுகளின் வாழிடச் சிதைவைப் (Habitat Fragmentation) புரிந்துகொள்ளப் பெரிதும் உதவுகின்றன.

6. பக்தி இலக்கியத்தில் உயிரினங்களின் வகைப்பாடும் வருணனையும்

சங்க காலத்திற்குப் பிறகு தோன்றிய பக்தி இலக்கியங்களில், குறிப்பாகத் தேவாரப் பாடல்களில், இயற்கை என்பது இறைவனின் ஒரு பகுதியாகவே பார்க்கப்பட்டது. தேவார முதலிகளான சம்பந்தர், அப்பர் மற்றும் சுந்தரர் ஆகியோர் திருத்தலங்களின் இயற்கை எழிலைப் பாடும்போது உயிரினங்களை நான்கு முக்கியப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றனர்: 'ஊர்வன', 'நீரில் வாழ்வன', 'பறவைகள்' மற்றும் 'விலங்கினங்கள்'.

6.1 ஊர்வன (Crawling Beings)

ஊர்ந்து செல்லும் உயிரினங்களில் பாம்பு மற்றும் சிலந்தி ஆகியவை தேவாரப் பாடல்களில் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

6.1.1 பாம்பின் வருணனை

சிவபெருமானின் ஜடாமுடியில் பாம்பு ஒரு ஆபரணமாகத் திகழ்வதால், திருத்தலங்களின் இயற்கை வருணனையில் பாம்புகளின் நடமாட்டமும் விரிவாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

"உரவு நீர்ச்சடைக் கரந்த வொருவனென் றுள்குளிர்ந் தேத்திப் பரவி நைபவர்க் கல்லாற் பரிந்து கை கூடுவ தன்றால் குரவ நீடுயர் சோலைக் குளிர்முனல் நிவாமல்கு கரைமேல் அரவ மாருநெல் வாயில் அரத்துறை அடிகள்தம் அருளே" (திருஞானசம்பந்தர்: 2: 90: 6)

இப்பாடலில், இரவு வேளைகளில் பாம்புகள் படமெடுத்து ஆடுவதும், அவற்றின் தலையிலுள்ள இரத்தினங்களின் ஒளி கரிய இருளை நீக்குவதும் விவரிக்கப்படுகிறது. பாம்புகள் நதிக்கரை ஓரங்களில் உள்ள குளிர்ந்த சோலைகளில் இளைப்பாறி மகிழும் இயல்பினை உடையவை என்ற சூழலியல் செய்தி இங்குத் திருத்தல வருணனையோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

6.1.2 சிலந்தியின் பக்தி

பக்தி இலக்கியத்தில் சிலந்தி என்பது ஒரு மிகச்சிறந்த தொண்டனாகக் காட்டப்படுகிறது. சிவபெருமானுக்கு நிழல் தருவதற்காகத் தன் வாய்நூலால் பந்தல் அமைத்த சிலந்தியின் தொண்டு தேவாரத்தில் போற்றப்படுகிறது.

"சிலந்தியும் மானைக் காவற் றிருநிழற் பந்தர் செய்து உலந்தவ ணிறந்த போதே கோச்செங் கணுமாக " (திருநாவுக்கரசர்: 4: 49: 4)

இந்தச் சிலந்தியே பின்னாளில் கோச்செங்கணான் சோழனாகப் பிறந்து எழுபது மாடக்கோயில்களைக் கட்டியது என்பது வரலாறு.

6.2 நீர்வாழ்வன (Water-dwelling Beings)

திருத்தலங்களின் நீர்வளத்தையும், ஆற்றின் செழுமையையும் காட்டுவதற்குப் பல்வேறு நீர்வாழ் உயிரினங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

6.2.1 ஆமை (Turtle)

ஆமையின் உடல் அமைப்பு மற்றும் அதன் அசைவுகளைப் புலவர்கள் நுணுக்கமாகக் கவனித்துள்ளனர்.

"அள்ளற்கா ராமை யகடுவான் மதிய மேய்க்கமுட் டாழைக ளானை" (திருஞானசம்பந்தர்: 3: 119: 3)

ஆமையின் முதுகானது ஆகாயத்தில் விளங்கும் முழு நிலவைப் போன்ற வடிவத்தைக் கொண்டுள்ளது என்ற வருணனை இப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இது ஆமையின் ஓட்டிலுள்ள வடிவியல் அமைப்பைப் (Geometry) புலவர்கள் எவ்வளவு கூர்ந்து கவனித்தனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

6.2.2 தவளை மற்றும் நண்டு (Frog and Crab)

ஆற்றங்கரைகளிலும், வயல்வெளிகளிலும் வாழும் தவளைகள் மற்றும் நண்டுகளின் செயல்பாடுகள் இலக்கிய நயத்துடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

"பைங்காற்றவளை பறைகொட்டப் பாசிலை நீர்ப்படுகர் அங்காற் குவளைமே லாவி யுடார்ப்ப வருகுலவும்" (திருநாவுக்கரசர்: 4: 104 : 2)

பசிய கால்களையுடைய தவளைகள் பள்ளங்களில் உள்ள குவளை மலர்கள் அருகில் தங்கிச் சத்தமிடும் காட்சி இங்கு விவரிக்கப்படுகிறது. அதேபோல், நண்டுகளின் குடும்ப உறவும் தேவாரத்தில் பதிவாகியுள்ளது:

"அளைப்பிரிந்தவ லவன் போய்ப்புகு தந்தகாலமுங் கண்டு தன்பெடை திளைக்குந் தண்கழனித் திருவாரூ ரம்மானே" (திருநாவுக்கரசர்: 4: 20 : 9)

தன் இருப்பிடத்திலிருந்து பிரிந்து சென்ற ஆண் நண்டு (அலவன்) மீண்டும் திரும்பும்போது, அதை எதிர்கொண்டு பெண் நண்டு மகிழ்ச்சியடையும் காட்சி, மனிதர்களின் குடும்ப வாழ்க்கையோடு ஒப்பிடத்தக்கது.

7. மீன்களின் பன்முகத்தன்மையும் நிலவளமும்

திருத்தலங்களின் நீர்வளத்தையும் நிலவளத்தையும் புலப்படுத்துவதற்கு மீன்களை மூவர் முதலிகள் ஒரு முக்கியக் கருவியாகக் கையாண்டுள்ளனர். மீன்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதோடு, அவற்றின் தனித்துவமான அசைவுகளையும் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.

மீன் வகை	இலக்கிய வருணனை / செயல்	சூழலியல் குறியீடு
கயல் (Kayal)	குவளை மலர்கள் அஞ்சும்படியாகத் துள்ளுதல்	நீர்நிலை செழுமை
வாளை (Vaalai)	கமுக மரங்களின் காய்களைத் தழுவுதல் / உதிர்த்தல்	உயர்ந்து வளர்ந்த கரைகள்

மீன் வகை	இலக்கிய வருணனை / செயல்	சூழலியல் குறியீடு
வரால் (Varaal)	வரிவரால் சேற்றில் பிறழ்ந்து துள்ளுதல்	வளம் மிக்க வயல்கள்
கெண்டை (Kendai)	தாமரை இதழ்களின் அடியில் மறைந்திருத்தல்	தூய்மையான நீர்
மலங்கு (Malangu)	பழைய நீர்ப் பள்ளங்களில் தங்குதல்	நீண்ட கால நீர் இருப்பு
இறால் (Iral)	முடங்கு அல்லது வளைந்த உடல் அமைப்பு	சிறிய நீரோடைகள்

மீன்கள் துள்ளிக் குதிக்கும் காட்சி என்பது அந்த நீர்நிலையின் ஆரோக்கியத்தையும் (Aquatic Health Index), அங்குள்ள உணவுச் சங்கிலியையும் (Food Chain) உறுதிப்படுத்துகிறது. தேவார முதலிகள் மீன்களைப் பற்றிப் பாடும்போது, அவற்றின் கற்பனை வளமும் வருணனைத் திறனும் உச்சத்தைத் தொடுகின்றன.

"வீறுமல ரூறுமது வேறிவளர் வாயவிளை கின்றகழனிச் சேறுபடு செங்கயல் விளிப்பவிள வாளைவரு தேவருதுவே" (திருஞானசம்பந்தர்: 3 : 74 : 6)

மலர்களிலிருந்து வடியும் தேன் வயல்களில் பாய்ந்து சேறுபடுத்த, அங்கு விளையாடத் துடிக்கும் கயல் மீன்களும் வாளை மீன்களும் அந்த நிலத்தின் இயற்கைச் செழிப்பிற்குச் சான்றுகளாக அமைகின்றன.

8. திருவாணைக்காவல்: யானை மற்றும் சிலந்தியின் சூழலியல் புராணவியல்

திருவாணைக்காவல் (Jambukeswarar Temple) என்பது நீர்மத் தலமாகப் போற்றப்படும் ஒரு புனிதத் தலம். இத்தலத்தின் பின்னணியில் உள்ள யானை மற்றும் சிலந்தி தொடர்பான புராணக்கதை, மனிதனுக்கும் விலங்குக்கும் இடையிலான உறவை விட, இரு விலங்குகளுக்கிடையிலான 'ஆன்மீகப் போட்டியை' (Spiritual Competition) மையமாகக் கொண்டது.

8.1 புராணப் பின்னணி

கயிலாயத்தில் சிவகணங்களாக இருந்த மாலியவான் மற்றும் புட்பதந்தன் என்பவர்கள் சாபம் பெற்றுப் பூமியில் முறையே சிலந்தியாகவும் யானையாகவும் பிறந்தனர்.

- **யானையின் பணி:** காவிரியில் நீராடித் தும்பிக்கையில் நீர் கொண்டு வந்து சிவலிங்கத்திற்குத் தினசரி அபிஷேகம் செய்தது.
- **சிலந்தியின் பணி:** காய்ந்த இலைகள் சிவலிங்கத்தின் மேல் விழாமல் இருக்கத் தன் நூலால் ஒரு மேல்பந்தல் (Canopy) அமைத்தது.

8.2 வாழிடப் போட்டியும் அதன் விளைவும்

யானையானது சிலந்தியின் வலையைத் தூசி எனக் கருதி அழித்தது. சிலந்திக்கு இது தன் உழைப்பை

அவமதிப்பதாகத் தோன்றியது. இறுதியில் கோபமடைந்த சிலந்தி யானையின் தும்பிக்கையில் புகுந்து கடித்தது; வலி தாங்காமல் யானை மரத்தில் மோதி இறந்தது, சிலந்தியும் மடிந்தது. சிவபெருமான் இவர்களின் பக்திக்கு மெச்சி சாப விமோசனம் அளித்தார். யானை முக்தி அடைந்தது, சிலந்தி அடுத்த பிறவியில் கோச்செங்கணான் சோழனாகப் பிறந்தது.

8.3 கட்டடக்கலைத் தாக்கம் (Maada Koils)

கோச்செங்கணான் சோழன் தன் முற்பிறவியின் பகையை மனதில் கொண்டு, தான் கட்டிய கோயில்களில் யானைகள் நுழைய முடியாதபடி வடிவமைத்தான். இவை 'மாடக்கோயில்கள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. குறுகலான படிக்கட்டுகள் மற்றும் சிறிய வாயில்களைக் கொண்ட இக்கோயில்கள், ஒரு விலங்கின் நடத்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு தனித்துவமான கட்டடக்கலை முறையாகும். இது இலக்கியத் தரவுகள் எவ்வாறு கட்டிடக்கலையாக (Architecture) மாறுகின்றன என்பதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும்.

9. கோயில் கலைகளில் உயிரினங்களின் குறியீடுகள்

தென்னிந்தியக் கோயில்களில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில், விலங்குகளின் உருவங்கள் வெறும் அலங்காரத்திற்காக மட்டும் செதுக்கப்படவில்லை. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு ஆழ்ந்த ஆன்மீக மற்றும் சமூகக் குறியீட்டைக் கொண்டுள்ளன.

9.1 யாளி (Yali / Vyala)

யாளி என்பது பல விலங்குகளின் உறுப்புகளைக் கொண்ட ஒரு கற்பனை விலங்கு (Composite Animal). இது பெரும்பாலும் கோயில்களின் தூண்களிலும் வாயில்களிலும் காணப்படும்.

யாளி வகை	உருவ அமைப்பு	குறியீட்டுப் பொருள்
சிம்ம யாளி	சிம்ம முகம்	அதிகாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு
கஜ யாளி	யானை முகம் / தும்பிக்கை	அறிவு மற்றும் வலிமை
மகர யாளி	மீன் / கடல்வாழ் உயிரி முகம்	தூய்மை மற்றும் பிறப்பு

யாளிகள் கோயிலின் பாதுகாவலர்களாகவும், தீய சக்திகளை அண்டவிடாத வலிமையின் அடையாளமாகவும் கருதப்படுகின்றன. இவை மனிதனின் வீரத்தையும், இயற்கையின் பேராற்றலையும் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு கலை வடிவமாகும்.

9.2 வாகனங்களும் பல்லுயிர் வழிபாடும்

சைவ மற்றும் வைணவத் திருமுறைகளில் ஒவ்வொரு இறைவனுக்கும் ஒரு விலங்கு அல்லது பறவை

வாகனமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

- சிவபெருமான்: நந்தி (காளை) - இது அறத்தின் குறியீடு.
- திருமால்: கருடன் (கழுகு) - இது வேகம் மற்றும் பாதுகாப்பின் அடையாளம்.
- முருகன்: மயில் மற்றும் யானை - இது அழகு மற்றும் வீரத்தின் வெளிப்பாடு.
- விநாயகர்: மூஞ்சூறு (எலி) - இது அடக்கத்தின் குறியீடு.

இத்தகைய வாகனக் கருத்தாக்கம், மனிதன் விலங்குகளைத் தன் வாழ்வின் ஒரு பகுதியாகப் பார்க்க வேண்டும் என்பதையும், ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் ஒரு முக்கியத்துவம் உண்டு என்பதையும் வலியுறுத்துகிறது.

10. நவீனச் சூழலியல் சவால்களும் இலக்கியத் தீர்வுகளும்

இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியில் நாம் பல உயிரினங்களை இழந்து வருகிறோம். தேவாரப் பாடல்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பல பறவைகள் மற்றும் மீன் இனங்கள் இன்று அழியும் நிலையில் (Endangered) உள்ளன.

11.1 பல்லுயிர்ச் சிதைவும் விழிப்புணர்வும்

காடுகள் அழிக்கப்படுவதால் விலங்குகள் மனித வாழிடங்களுக்குள் நுழைகின்றன. இதற்குக் காரணம் மனிதன் விலங்குகளின் வாழிடங்களைத் தொந்தரவு செய்வதே ஆகும். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சங்கப் புலவர்கள் யானைகளுக்கும் புலிகளுக்கும் தனித்தனி வாழிடங்கள் (Habitats) இருந்ததைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

"அளவுக்கு அதிகமான அறிவியல் தொழில் நுட்பங்களால் சிற்றுயிர்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன".

செல்பேசி கதிர்வீச்சுகள் சிட்டுக்குருவிகளைப் பாதிக்கின்றன என்று இன்று அறிவியல் கூறுகிறது. ஆனால், திருஞானசம்பந்தர் தன் தேவாரப் பாடல்களில் சிட்டுக்குருவிகளின் ஒலியைக் கோயிலின் ஆன்மீக ஒலியோடு இணைத்துப் பாடினார். ஒரு சிற்றுயிரின் அழிவு என்பது ஒரு கோயிலின், ஒரு நிலப்பரப்பின் ஆன்மீகச் செழுமையின் அழிவு என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

11.2 தீர்வுகளை நோக்கி

சங்க இலக்கியம் காட்டும் 'திணை' வாழ்வியல் மற்றும் பக்தி இலக்கியம் காட்டும் 'உயிரின நேயம்' ஆகியவற்றை நவீனக் கல்வி முறையில் இணைக்க வேண்டும். இலக்கியம் என்பது வெறும் மொழிப் பயிற்சி மட்டுமல்ல, அது ஒரு சூழலியல் ஆவணமும் கூட.

1. வாழிடப் பாதுகாப்பு: கோயில்களைச் சுற்றியுள்ள நந்தவனங்கள் மற்றும் குளங்களைச் சீரமைப்பதன் மூலம் பல்லுயிர் வளத்தைப் பாதுகாக்கலாம்.

2. அறம் சார்ந்த நுகர்வு: சங்க காலத்து மீனவர்கள் கடைப்பிடித்தது போன்ற 'நிலையான மீன்பிடி' (Sustainable Fishing) முறைகளைப் பின்பற்றலாம்.

3. விலங்குப் பாதுகாப்பு: வரையாடு போன்ற அரிய வகை விலங்குகளைக் காக்க இலக்கியத் தரவுகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

12. முடிவுரை

சங்க இலக்கியம் தொடங்கிப் பக்தி இலக்கியம் வரை நீண்டு கிடக்கும் தமிழின் இலக்கியப் பாரம்பரியம், இயற்கையோடும் உயிரினங்களோடும் இரண்டறக் கலந்தது. யானையின் பேரன்பு, ஊர்க்குருவியின் இல்லறம், மீன்களின் துள்ளல் என அனைத்தும் ஒரு செழுமையான சூழல் மண்டலத்தின் அங்கங்களாகும். தேவார முதலிகள் திருத்தலங்களைப் பாடும்போது அங்கிருந்த உயிரினங்களை வகைப்படுத்திய விதம், அவர்கள் இயற்கையை எவ்வளவு ஆழமாக நேசித்தனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

சூழலியல் திறனாய்வு நோக்கில் இந்தப் பாடல்களை அணுகும்போது, தமிழர்கள் இயற்கையைத் தங்களுக்கு அடிமையான ஒன்றாகப் பார்க்காமல், தங்களின் வாழ்வாதாரமாகவும், ஆன்மீகத் தேடலின் ஒரு பகுதியாகவும் கருதியது புலனாகிறது. இன்றைய சூழலியல் நெருக்கடிகளைத் தீர்க்க, நமது இலக்கியங்கள் முன்வைக்கும் 'இயற்கை சார்ந்த அறம்' (Eco-ethics) மிகச் சிறந்த வழியாகும். உயிரினங்களைப் போற்றுவது என்பது வெறும் ஆன்மீகம் மட்டுமல்ல, அது நம் புவியின் எதிர்காலத்தைப் பாதுகாக்கும் ஒரு அறிவியல் செயல்பாடாகும். நம் முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற இந்தச் சூழலியல் செல்வங்களை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்வதே இன்றைய காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

துணைநூல் பட்டியல் (Works Cited)

1. இளஞ்செழியன், ல. "சங்க இலக்கியத்தில் பண்பாட்டுச் சூழலியல் பார்வைகள் (Cultural Ecology Views in Sangam Literature)." *International Research Journal of Tamil*, தொகுதி 2, எண் 2, 2020.
2. ஆர், ஆர். "தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியத்தில் சூழலியல் குறிப்புகள் (Ecological References in Tamil Classical Literature)." *Indian Journal of Multilingual Research and Development*, தொகுதி 6, எண் 3, 2025, பக். 7-15.
3. சாஹீ, சுப்ரியா. "பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் மூலம் மீளக்கண்டறியப்பட்ட வரையாடு வாழிடங்கள் (Habitats Rediscovered Through Ancient Tamil Literature)." *தி டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா*, 7 மே 2025.
4. செல்வகுமார், வ. "புறநானூற்றை மையமாகக் கொண்ட சங்க இலக்கியங்களின் சூழலியல் அணுகுமுறை (Sangam Texts: An Ecocritical Approach)." *தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்*, 2018.

5. தாஜனே, சுசித்ரா சரத், மற்றும் பலர். "இலக்கியத்தில் சூழலியல் திறனாய்வு: இயற்கை மற்றும் சுற்றுச்சூழலை ஆராய்தல் (Ecocriticism in Literature: Examining Nature and the Environment)." *Educational Administration: Theory and Practice*, தொகுதி 30, எண் 6, 2024, பக். 2162-2168.
6. வரதராசன், மு. *பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை*. பாரி நிலையம், 1964.
7. "யாளி: தென்னிந்தியக் கோயில்களின் புராணக் காவலன் (Yali: The Mythical Guardian of South Indian Temples)." *Om Spiritual Shop*, 2024.
8. "திருவானைக்காவல் ஜம்புகேஸ்வரர் கோயில்: புராணங்களும் வரலாறும் (Jambukeswarar Temple Legend and History)." *Wikipedia / HR&CE*, 2025.
9. *குறுந்தொகை*. (வசனங்கள்: 37, 85, 160), பல்வேறு உரையாசிரியர்கள்.
10. *தேவாரம் (பன்னிரு திருமுறைகள்)*. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.
11. "சங்க இலக்கியத்தில் அன்றில் பறவை: ஒரு சூழலியல் பார்வை." *Interestingtamilpoems / Inithal*, 2021.